

бите на Бога, зацо то ще распознавате, какво то и онъ добро то отъ зло то. Ева споредъ тѣхъ дѣмы погледна прилежно на дрѣво то; Запретѣнный плодъ показася на нейни те очи особито красенъ и прѣатенъ, цю то помысли она, какъ и вѣса мѣ ще вѣди особито прѣатенъ: и така прострѣ рѣжжати си и откъсна еднѣ швѣлка, и идешкомъ обвѣрна камъ мѣжа си, и даде мѣ отъ швѣлка та, и така вѣсѣха и дваматѣ и простѣпихъ Божѣа тѣ заповѣдъ, и направихъ пѣрвыи грѣхъ.

Тогѣва имъ сѣ отвориха очи тѣ, и видѣха дѣто сѣ голи. Заради стыда сѣшиха си облекло отъ смоковенъ листь и покрѣха сѣ, и сѣстрашени скрѣхася отъ Божѣе то лице. (1)

§. 6. Наказаніе пѣрво и обѣщаніе на спасителя.

Прѣдишна та прѣятность и веселіе въ раѣ обвратихася чрезъ грѣхъ на мѣжки и печали! Тихо то шѣмленіе междѣ листовѣ тѣ на вечерный въздухъ оуплаши гы, грѣхъ-а имъ раѣ направи мѣсто на мѣченіе, прѣобрати имъ радость тѣ на скорѣь, най много гы сѣстраши той гласъ Божѣй: Адаме гдѣ си?

Трепѣрашкомъ одговори Адамъ; оуплашихся голъ да излѣжъ предъ тебе, зато сѣ скрѣхъ! — Кой ти каза, рече Богъ, дѣто си голъ? Да не си ялъ отъ плода, отъ когото самъ ти запрѣтилъ да не идешъ? Адамъ отговори: Жѣна та, сѣ коѣжто си мѣ сѣдрѣжилъ, даде ми отъ него и азъ идохъ. Тогѣва рече Богъ на Ева: Зацо направи това? А она мѣ отговори: змѣѣ та мѣ прѣлести. — Но Богъ наказа и трима та: и змѣѣ тѣ проклѣ, да сѣ влече по корѣма си, и да сѣ храни сѣ прѣсть, и рече Богъ на змѣѣ-та: Врѣждѣ полагамъ междѣ женѣ тѣ и междѣ тебе, и сѣма то на жѣна та ще сѣтрѣй главѣтати. А на Ева рече: дѣца та ти много волѣсти, грѣжи, печали и трѣдове да ти причинѣватъ; вола та ти да

(1) Быт. г, 1—6.